Dinsdag 17 December 1946

DAGBLAD

63ste Jaargang No 4989

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.: en het buitenland 3 gld.

REDACTIE:
Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad
Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes Postbus 14 Oranjestad tel. 38

Blum probeert het zelf

De Verenigde Landen scheiden in Vriendschap

BLUM KOMT GEREED.

Het parlementaire verkiezingscomité van de Franse Socialistische Partij nam het voorstel van Blum aan om een cabinet te vormen van socialisten. Officieel wordt thans uit Parijs gemeld dat een dergelijk cabinet met Blum als president en tevens als Minister van Buitenlandse Zaken, gevormd wordt. André Le Troquer, de bekende anti-communist, kreeg de portefeuille van Nationale Defensie, en tevens de controle op de troepen in de koloniën en in de bezettingszone. Dit was de post die de Communisten het meest begeerden. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken kreeg Edouard Depreux, een gematigd Socialist. Pierre Lapie, werd onder-secretaris van Buitenlandse Zaken en staat rechtstreeks onder Blum. Hedenavond zal het cabinet zich aan de kamer voordragen teneinde een motie van vertrouwen te erlangen.

André Philip kreeg het Ministerie van Nationale Economie en Financiën. Verder werden in het Ministerie opgenomen, Felix Gounin, oud-President van Frankrijk. In het cabinet zit ook een dame, Mevrouw André Vienot. Deze kreeg het Ministerie van Opvoeding opgedragen (Parijs, (AP) 16.12).

LAKE SUCCESS.

Op een bijeenkomst te Meadow Park gaven de diplomaten van een groot aantal landen de plechtige verzekering dat hun landen onmiddellijk stappen zullen nemen om hun strijdkrachten te verminderen. Men zal trachten het gebruik van atomaire bommen te beletten.

Dit werd beschouwd als wel het meest typische moment van de vergadering, die onder leiding stond van Minister Spaak van België. Het meest opvallend was de eenstemmigheid onder de vertegenwoordigers der landen en er werd opgemerkt op dat dit nu wel de eerste keer was dat de Westerse mogendheden tezamen met Rusland in volle eenstemmigheid een punt van de agenda aannemen. Men kon duidelijk merken dat er een betere stemming was in de Russische politiek. En ook was er minder achterdocht ten opzichte van Rusland. De verschillende vertegenwoordigers lieten duidelijk verstaan dat voornamelijk Byrnes grotelijks tot deze toestand heeft bijgedragen, vooral door zijn bekendmaking van de sterkte der Amerikaanse troepen. Ten opzichte van het probleem der kleine naties, werd vanwege Australië opgemerkt: „De Vergadering heeft bewezen in staat te zijn een eenheid van gevoelen over deze punten onder de grote naties tot stand te brengen, welke eenheid van zo groot belang zal zijn voor de toekomst. Een der Latijns-Amerikaanse diplomaten gaf als zijn opinie te kennen: „Deze zitting houdt de belofte in, dat veiligheid mogelijk is zonder oorlog". Dergelijke gevoelens werden ook vertolkt op deze slotzitting van de Verenigde Naties, door den Secretaris-Generaal Trygve Lie en de Voorzitter van de vergadering, Spaak.

Op deze laatste vergadering van de Verenigde Naties werd nogmaals de Spaanse quaestie te berde gebracht. Voorgesteld werd dat Spanje uitgesloten zou worden van iedere internationale organisatie dat door de Verenigde Naties is of zal worden ingesteld of met deze instelling in verband staat, terwijl Polen wederom vroeg om de diplomatieke relaties af te breken. Wit-Rusland ging nog verder en stelde economische sancties tegen Spanje voor (New York, (AP) 16.12).

MANDAATGEBIEDEN.

Men kwam op de laatste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ook overeen om de acht mandaatgebieden die onder de Volkenbond stonden, over te brengen, onder het Voogdijstelsel van de Verenigde Naties. Een speciale Raad van 10 leden zal daartoe worden ingesteld (New York, (AP) 16.12).

PIENAAR PROTESTEERD.

Generaal J. J. Pienaar, administrator van Transvaal in Zuid-Afrika, beschuldigde sommige van de diplomaten in New York ervan, dat zij smadelijke redevoeringen hebben gehouden tegen de Afrikaanse Unie.

Hij zeide, dat de ras- en kleuren scheiding in Zuid-Afrika opkwam omdat de inboorlingen „nog wilden" waren toen de Hollanders zich in Transvaal vestigden. Zijn rede sloeg duidelijk op de actie van Brits-Indië, waarbij beweerd werd, dat de Brits Indiërs in Zuid-Afrika met discriminatie behandeld worden. Pienaar liet uitkomen dat de hele natie er met vereende krachten tegen op moet komen dat men zich met binnenlandse aangelegenheden gaat bemoeien (Pretoria, (AP) 16.12).

LUCHTHAVENS IN WEST-INDIË.

Uit Hamilton, Bermuda komt het bericht, dat het leger van de Verenigde Staten bekend heeft gemaakt, dat de drie luchthavens in West-Indië en die van de Kanaal-zone en Porto Rico onder het commando van Bermuda zullen komen (Bermuda, (AP) 16.12).

GEREED VOOR VERTREK.

Een zegsman van het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken zeide, dat Sir Victor Mallet, Britse Ambassadeur te Madrid voorbereidingen treft om deze stad te verlaten. Echter is nog geen formele terugroeping ingevolge het advies uitgedrukt in het besluit van de Verenigde Naties, nog niet officieel geschied. (Londen, (AP) 16.12).

NATIONALISATIE IN ENGELAND.

In het Lagerhuis opende men een driedaags debat over het nationalisatie-program van de huidige labour-regering. Men wil vooral de spoorwegen en andere middelen van verkeer in het binnenland, nationaliseren.

Men denkt dat dit wel het grootste debat is, dat men tot nu toe over deze quaestie is geweest (Londen, (AP) 16.12).

TECHNICI VLUCHTEN.

Uit Londen wordt gemeld dat de Britse Militaire Regering in Duitsland bekend heeft gemaakt, dat naar aanleiding van de jacht die de Sovjets onlangs hielden op de Duitse technici, om deze naar de Sovjet-Unie over te brengen, ten gevolge heeft dat honderden technici uit de Russische zone van Duitsland naar de Britse zone trachten te ontsnappen (Londen, (AP) 16.12).

ADVOCATEN VERDEDIGEN FRANCO.

De advocatenbond van de republiek van Guatamala ontving een boodschap van ongeveer 300 woorden van de bond van advocaten in Spanje, waarin men de collega's in Guatemala vraagt, om te protesteren tegen de beslissing van de vergadering van de verenigde landen, om de leden te verzoeken hun ambassadeurs bij Franco terug te roepen. Men noemde dit een zich met binnenlandse quaestie bemoeien. Naar de krant „El Imparcial" meldt, stonden de advocaten van Guatemala wel wat verwonderd toen zij zulk een boodschap van de advocaten van Spanje kregen, want zij staan bekend als democraten. Meny denkt, dat het verzoek van de Spaanse collega's van de hand zal worden gewezen, men zal er hedenavond over vergaderen waarbij men de boodschap in discussie zal nemen. (Guatemala, (AP), 17.12).

HET IS NIET WAAR.

Uit Berlijn bericht men, dat in een van de kranten namelijk de „Tägliche Rundschau", dat het niet waar is, dat men de Duitse industrie naar de Sovjet zou overbrengen. „Dat zijn leugens" zegt het blad, dat de officiële krant is van de Sovjet administratie in de bezettingszone. (Berlijn, (AP) 17.12).

UIT BRITS INDIË.

Er is in het congres van Indië een amendement ingediend door een zekere Dr. M. R. Jayakars, om het voorstel van Nehru tot het uitroepen van de onafhankelijkheid uit te stellen, totdat ook de liga van de Moslims zich zal hebben uitgesproken. Het voorstel vond in sommige Anglo-Indische kringen in het congres bijval. (New Delhi, (AP) 17.12).

ONGEREGELDHEDEN.

Uit Athene worden weer ongeregeldheden gemeld, waarbij acht man de dood vond en tien gewond werden. De ongeregeldheden hadden plaats in West Thracië. (Athene, (AP) 17.12).

UIT FRANKRIJK.

Het eerste cabinet onder de vierde republiek zal pas hedenmiddag voor de kamers komen. Het cabinet voor de eerste maal in de geschiedenis uitsluitend uit socialisten bestaande, zal maar een maand aanblijven.

FELIX GOUIN
Was President, thans Minister.

Blum had verklaard, dat de situatie in Frankrijk werkelijk gevaarlijk werd, en kwam na vijf dagen met een eigen cabinet gereed, ofschoon hij oorspronkelijk van plan geweest was zich niet meer met de politiek van zijn land in te laten. (Parijs, (AP) 17.12).

RELLETJES.

Uit Venetië worden relletjes gemeld tussen de bezettingstroepen en Italiaanse burgers (Venetië, (AP), 17.12).

TROEPEN TREKKEN VERDER.

Uit Teheran wordt officieel gemeld dat de regeringstroepen verder getrokken zijn en de haven Astara aan de Kaspische zee hebben ingenomen (Teheran (AP) 17.12). (De haven van Astara ligt ten Zuiden van Baku. — Red.).

het nieuws van vandaag

Gisteren zijn van alle kanten uit Venezuela de afgevaardigden van het congres tezamen gekomen in de hoofdstad Caracas, om daar heden op de sterfdag van hun Libertador, Simon Bolivar hun zittingen aan te vangen.

Simon Bolivar, hij kon niet sterven in zijn vaderstad, ver weg in Santa Martha lag hij in zijn hangmat en droeve berichten over de verdeeldheid verergerden zijn toestand, hij is er gestorven zonder hoop, dat de éénheid hersteld zou worden.

Men zal dit alles bedenken heden in Caracas en men zal hopen, dat het nu rustig is in zijn vaderland. Het schijnt volgens sommigen dat de laatste moeilijkheden niet slechts moeilijkheden waren in militaire middens, doch het schijnt dat de regionale tegenstellingen: steden en Andinos, hierbij ook weer naar voren zijn gekomen.

Het leven van Bolivar dat ieder kind in Venezuela van buiten kent, dat men van voetstap tot voetstap heeft nagegaan, zijn woorden, die men van buiten kent, het alles moge helpen, om zijn verlangen naar éénheid onder de broeders te doen verwezenlijken.

In Frankrijk kwam een oplossing, die we gisteren reeds hebben voorspeld (sic!) nl. dat Blum een cabinet zou vormen van zijn eigen mensen. Eerst sloeg ons wel de schrik een beetje om het hart, doch het lijden van de oorlog heeft de mensen gelouterd. De Amigoe heeft geen buitenlandse correspondent in Frankrijk, doch door een toeval lazen we juist dezer dagen een zeer interessante correspondentie over de mensen rond Blum, die we vandaag onze lezers aanbieden, zodat zij enigszins beter de situatie in Frankrijk kunnen verstaan.

De Caraïbische conferentie kwam ten einde, en men gaf ons een overzicht van de werkzaamheden ter conferentie, men wil de mogelijkheid bestuderen van industrialisatie, daarover sprak men ook reeds in het rapport Verwey in 1937.

De Staten kwamen weer bijeen en vernamen hoe zeer de minister het prijst dat er critiek wordt geleverd op hun werk. Het is een interessant document die brief van minister Jonkman.

De „Boletin Comercial" van gisteren voorspelt wijzigingen in de politieke constellaties op Curaçao.

De laatste vergadering van de Verenigde Landen was, zegt men in de telegrammen werkelijk „dramatisch". Hiermee bedoelt men niet tragisch, o neen, het was juist het tegenovergestelde, men voelde, dat er een betere sfeer hing en de A.P.-mensen worden in hun korte telegrammen bijkans nog poëtisch, dat is werkelijk de eerste keer, dat we zoiets meemaken.

Het spijt ons, dat we op een afstand niet zo direct onder de indruk komen.

O, we lazen de woorden van de reeds vertrokken Molotov en Bevin, doch nu op deze laatste zitting onder leiding van Spaak van België moet het nog mooier geweest zijn. Men kwam tot de overtuiging dat het mogelijk was niet alléén door oorlog recht te erlangen. Laat ons hopen, dat de ideeën waar zijn. Het zijn geen kleine jongens, die zulke woorden uitspreken, we mogen niet zo maar zonder reden aan hun woorden twijfelen, dat zou niet eerlijk zijn. Men moet echter wel begrijpen, dat we nog telkens aan die woorden van de bekende Sovjetkenner Walter Gurian denken, die na de rede van Welles zeide: „Let op, nu gaat Stalin over vrede spreken, te duidelijk is hem gebleken, dat de mensen daarnaar verlangen".

INTERESSANT BEZOEK AAN ARUBA.

Zondag jl. 15 December hebben een aantal leden van de Caraïbische Commissie en van de Commissie van Ontvangst in de voor dit doel speciaal door het Gouvernement van Curaçao gecharterde DC-4 P.J.-A.L.K. van de K.L.M. een tocht naar Aruba gemaakt. Onder de passagiers bevonden zich het hoofd van de Nederlandse afvaardiging, Prof. Dr. J. C. Kielstra; het hoofd van de Noordamerikaanse afvaardiging, Charles W. Taussig; het hoofd van de Britse afvaardiging, Sr. John MacPherson en het hoofd van de Franse afvaardiging, Pierre Pelieu.

Onder de Curaçaose deelnemers werden de heer W. R. Plantz, Ir. J. F. Groote en de hoofdvertegenwoordiger der K.L.M., L. F. Bouman, opgemerkt.

Nadat het gezelschap zich op Hato bij het nieuwe stationsgebouw verzameld en dit onder leiding van Ir. Groote bezichtigd had, werden in het onlangs geopende ontspanningslocaal der K.L.M. enige verversingen genoten.

Kort na tienen steeg het gezelschap in de glanzende DC-4 op, die bestuurd werd door gezagvoerder Paap. Na even over Willemstad te hebben gecirkeld, waardoor de gasten de plaats waar zij deze dagen gewoond en vergaderd hebben, eens in vogelvlucht konden zien, zette het vliegtuig koers naar Aruba, waar men om ongeveer kwart voor elf landde.

Op het vliegveld Dakota waren de Gezaghebber van Aruba, Mr. L. C. Kwartsz, Dr. J. R. Arends en vele andere vooraanstaande Arubaanse ingezetenen ter verwelkoming aanwezig. In twaalf auto's reed het gezelschap vervolgens Westwaarts over de terreinen van de Lago Oil Company, waar men bij de ingang werd verwelkomd door den directeur der Lago Horrigan. Nadat men het woningdorp der Lago-employees was doorgereden, keerden de gasten via Santa Cruz terug naar Oranjestad.

In de Tivoli Club werd de lunch gebruikt, waarbij behalve de Gezaghebber ook enige hoge ambtenaren van het Gouvernement en de Consuls der op de Caraïbische Conferentie vertegenwoordigde naties aanzaten.

Nadat Gezaghebber Kwartsz de reeks van toespraken had geopend, bleek uit de antwoorden van de leiders der verschillende afvaardigingen daarop, hoezeer de hartelijke ontvangst te Aruba werd gewaardeerd.

Professor en Mevrouw Kielstra keerden met het K.L.M.-vliegtuig van 15 uur naar Curaçao terug, doch de andere gasten begaven zich tezamen naar de Palm Beach Club, waar door velen van de gelegenheid gebruik gemaakt werd een verfrissend bad in het koele zeewater te nemen.

Om 17 uur was door Dr. Arends een cocktail partij in de Palm Beach Club georganiseerd, waarbij vele vooraanstaande ingezetenen van Aruba aanwezig waren. Tegen zevenen vertrok men, en nadat men een kort bezoek aan het bijna voltooide bioscoop-theater van den Heer De Veer had gebracht, steeg men te c.a. 19.30 uur weer in de P.J.-A.L.K.

Het vertrek werd nog even vertraagd doordat enkele afgevaardigden blijkbaar moeilijk afscheid konden nemen van hun pas verworven Arubaanse vrienden, doch om 19.45 uur cirkelde het vliegtuig toch boven de Lago Oil Refinery, die met zijn honderden lichtjes van de lucht uit een imposant schouwspel bood.

Boven Curaçao gekomen, beschreef het toestel ook boven Willemstad en Emmastad een cirkel, waarna men om c.a. 20.30 uur op Hato landde.

Alle deelnemers waren opgetogen over de biezonder prettige vliegtocht, de buitengewoon hartelijke ontvangst te Aruba en het vele interessante, dat men deze dag te zien en te horen had gekregen.

Franse Socialisten zoeken bezieling

Scheuring der partij op het laatste ogenblik voorkomen.

De leider der oppositie in het partij-bestuur der Franse Parti Socialiste S.F.I.O. Guy Mollet heeft op het Socialistische partijcongres verklaard, dat hij weer naar het integrale marxisme terug wil. Hij verwierp de personalistische politiek van Léon Blum en behaalde een grote overwinning in de vergadering, waarin het jaarverslag moest worden goedgekeurd van Daniël Mayer, algemeen secretaris der partij en politiek vriend van Léon Blum. Met meer dan twee derden spraken zich de afgevaardigden tegen het aanvaarden van het jaarverslag uit. Hierdoor werd in de partijgelederen een biezonder ernstige situatie geschapen.

De mannen van het soort van André Philip, die altijd een toenadering hebben gezocht tot de Communistische partij en die fel afwijzend staan tegenover de politiek van Léon Blum, krijgen thans wellicht de overhand. Léon Blum, de vroegere Volksfront-premier en katholiekenhater, had de hoofdredactie van het partijblad „Populaire" na zijn bevrijding uit Duitse gevangenschap in een geheel andere geest hervat: Blum was uit zijn gevangenschap gelouterd terug gekomen. Het marxisme had hij volkomen opgegeven en hij stond niet ver meer af van de in de M.R.P. heersende geest. Ook zijn felle agitatie tegen de katholieke kerk was volkomen verdwenen. Uit tal van hoofdartikelen in de „Populaire" bleek, dat hij nagenoeg één der onzen was geworden. Thans wil men een terugkeer naar het integrale marxisme, een afwijzing van Léon Blum's standpunt en een einde maken aan het drie-partijen-stelsel. Samenwerking met de communistische partij moet de grondslag vormen voor een nieuw cabinet. De M.R.P. wil men in de oppositie jagen.

Wij zijn geen Fransen, wij mengen ons niet in Franse binnenlandse zaken. Wij menen echter wel het recht te hebben, commentaar te leveren, vooral, wanneer ook Nederlandse belangen geraakt worden. En het is voor ons land onder de tegenwoordige verhoudingen van groot belang, welk een soort regering in Frankrijk zetelt! Wat de terugkeer naar het integrale marxisme betreft: dit verwondert den insider nogal, want wie zou ooit kunnen en durven beweren, dat het marxisme, dat de communisten thans prediken, integraal is? Voor Karl Marx zou dit soort marxisme zeker een nachtmerrie zijn. Wat de afwijzing van het drie-partijenstelsel betreft: deze lijkt niet onrealistisch gezien. Het is nagenoeg uitgesloten, dat doeltreffende wetten worden aangenomen, dat de regering ooit zou durven, maatregelen te nemen, welke van beslissend belang zijn, echter minder populair. Een van de drie grote partijen zou daarom in de oppositie moeten gaan. Wij hebben vroeger reeds geschreven, dat leiders der M.R.P. als Pierre-Henri Teitgen en de Menthon wel eens in de oppositie wilden gaan, doch dat de rustige politiek van Georges Bidault hen weer tegengehouden heeft. Het afgaan der S.F.I.O. van haar dwaze politiek tijdens het referendum en het onder Blum's leiding zwenken in een pro-M.R.P.-koers maakte het voor de M.R.P. verder overbodig aan een oppositie-politiek te denken. Wat Guy Mollet, de voorstander der samenwerking met de communisten, is vergeten, is het feit, dat het socialistische kiezerscorps voor een dergelijke politiek niet te vinden is: getuige is juist de nederlaag der socialisten en communisten bij het referendum, bij welke gelegenheid duidelijk gebleken is, dat menige socialist tegen het advies der partijleiding met „neen" heeft gestemd, getuigen zijn verder de laatste verkiezingen, waar hetzelfde (en in nog grotere getale) is geschied. Het is dus o.i. volkomen duidelijk, dat bij de volgende verkiezingen Guy Mollet's houding zou leiden tot een nog groter teruglopen van het socialistische kiezersaantal. De politiek van Léon Blum betekent samenwerking met de M.R.P. en het verzekeren van een stabiele democratische regering in Frankrijk. Samenwerking met de communisten betekent vernietiging der democratische vrijheid. De M.R.P. biedt èn sociale gerechtigheid èn democratie. De communisten kunnen slechts op de sociale gerechtigheid wijzen en ook deze maakt op ons een twijfelachtige indruk, wanneer wij zien, hoe in de Sovjet-Unie de politieke commissarissen en fabrieksdirecteuren worden betaald, hoe enorm groot het verschil is bijv. tussen de salariëring van een sergeant en een kolonel.

Wat de toekomst der S.F.I.O betreft: deze zien wij toch niet te rooskleurig in. Een bepaald gedeelte der socialisten stemt reeds op de M.R.P., een ander zal wellicht op de communisten stemmen. Het schijnt uitgesloten te zijn, een partijprogramma op te stellen, dat de Franse socialisten kan bezielen en het is geen wonder, dat de rechtse groep onder Blum naar de M.R.P. kijkt (ook wanneer men dit officieel niet wil toegeven) en de linkse onder Philip en Mollet naar de communisten.

Wanneer de partij zich bezint op de democratie, dan moet zij weten welke weg zij heeft uit te gaan. Ook wanneer zij een Vaderlandse partij is, dan moet zij het weten. En de communisten zijn noch democratisch noch vaderlands, maar — zoals Bidault een week geleden in een fel debat tijdens een cabinetsvergadering aan Thorez heeft verweten — afhankelijke van een buitenlandse mogendheid. De Franse socialisten moeten dus kijken naar de belangen van hun land en dan is de samenwerking met de M.R.P. de aangewezen weg.

Aanvaarding van Mollet's standpunt zou ook in buitenlands politiek opzicht gevaarlijke gevolgen kunnen hebben: Bidault's onafhankelijkheidspolitiek zou worden vervangen door een pro-Russische politiek, d.w.z. de na Rusland meest belangrijke continentale mogendheid zou zich aansluiten bij het Oostelijk blok en na verloop van tijd een gevaarlijke bedreiging vormen. Dit zou vooral dan het geval zijn, wanneer de invloed der S.F.I.O. in de regering meer en meer zou slinken en de invloed der communisten steeds groter zou worden, totdat hij overheersend zal zijn. Een ontwikkeling trouwens, welke men in alle landen kan zien, waar de Russen druk oefenen op de binnenlandse verhoudingen. Dat Frankrijk zich dan ook zelf zal ketenen, lijkt ons bijna onmogelijk. Men kan zich dan eigenlijk ook niet voorstellen, dat de S.F.I.O. Guy Mollet's politiek klak-

keloos zou aanvaarden, al beschikt hij op het ogenblik over een twee-derde-meerderheid op het partijcongres. Dan zou ook de gevaarlijke driehoek Moskou — Berlijn — Parijs ontstaan, waarvan de Engelse schrijver en uitgever Victor Gollancez gewag maakt. Hij ziet in deze driehoek een bedreiging van het democratische Westen en zijn beschaving. Hij verstaat ondere deze driehoek de samenwerking tussen de in hun landen oppermachtige Russische communistische partij, de onder communistische leiding staande Duitse „Sozialistische Einheitspartei" en de Franse communistische partij. Dat Europa behoed moge worden voor een communistisch Frankrijk.

Bovenstaande beschouwing werd geschreven, voordat het eindverslag der conferentie werd opgesteld, gepubliceerd en met algemene stemmen goedgekeurd Het blijkt, dat de partijpolitiek niet veel zal veranderen en dat men een compromisverslag heeft aangenomen. Van groot belang is, dat niettegenstaande Mollet's drijven de communistische partij door het socialistische partijcongres als niet voldoende Frans wordt beschouwd en dat de raad van samenwerking met deze partij wordt opgeheven. Wij hopen dus te mogen verwachten, dat de samenwerkingtussen S.F.I.O. en M.R.P. blijft gehandhaafd en dat later wel eens een krachtige regering tot stand zal komen, welke door deze beide partijen wordt gevormd. Toch lijkt dit voorshands uitgesloten. Guy Mollet zal zijn nederlaag (slechts in Frankrijk kan een overwinnaar zo snel in een verslagene veranderen) niet gemakkelijk aanvaarden. Hij heeft op dit ogenblik uitsluitend toegegeven, om de S.F.I.O. te redden, welke anders zou zijn uiteengevallen in twee groeperingen, nl. in een procommunistische en een pro-M.R.P.-organisatie.

(Christofoor).

ELS LEMEER
EN
NIC. BECKERS

hopen elkaar 't H. Sacrament des Huwelijks toe te dienen op Donderdag 19 Dec. a.s. om 10 uur in de kapel der Eerw. Fraters, St. Thomas College, waarna 'n plechtige H. Mis tot hun intentie zal worden opgedragen.
Na de H. Mis gelegenheid tot feliciteren bij de Eerw. Fraters.

José M. Daal
EN
Visia A. Dammers

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk waarvan de voltrekking zal plaats vinden op Donderdag 19 December 1946 om 19 uur in de Sint Anna Kerk te Otrabanda.
Receptie: van 20 tot 22 uur. Adres: Pietermaai 142 A.

Statenvergadering

Da Costa Gomez: „Wil spijkers met koppen slaan". Spreekt waardering uit voor Minister Jonkman.

Kwartsz: „Eist aanwezigheid bestuurgemachtigden bij behandeling van Landsverordeningen."

Maal: „Tegen Ellis".

E. Jonckheer: „Veel geschreeuw weinig wol." „Minister Jonkman the right man on the right place."

Volgens usantie begon de Statenvergadering van gisteren niet op tijd. Tegen 20.20 uur opende de ondervoorzitter, de Heer Plantz, de vergadering. Aanwezig waren de Heren Da Costa Gomez, Maal, Jonckheer, Kwartsz, E. Jonckheer, Henriquez, Römer en Gerharts, alsmede heer Plantsz, Bestuursgemachtigde, niemand.

Als eerst ingekomen stuk las de ondervoorzitter het request voor van de bakkers, die het Statencollege verzoeken de landsverordening omtrent het niet werken op Zondag te accepteren.

Als punt twee werd voorgelezen een brief van den Minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarin de Minister bekend maakt dat de Caraïbische Commissie uitgebreid zal worden met twee leden, benoemd uit landskinderen, een voor Suriname en een voor Curaçao.

De Heer Maal stond op en verzocht den Minister te schrijven, teneinde te voorkomen, dat de Heer De la Try Ellis als zodanig benoemd wordt. De Heer Maal beschrijft den Heer De la Try Ellis, vanwege zijn hoge leeftijd, als niet geschikt.

„Als donderslag bij heldere hemel", las de voorzitter vervolgens een brief voor, waarin de Minister van Overzeese Gebiedsdelen den Heer De la Try Ellis benoemt tot lid van de Caraïbische Commissie.

Verder waren er nog stukken over de muntregeling 1942 en de aankomst van den Gouverneur, welke stukken respectievelijk aan de 2e Commissie en de vergadering ter kennisneming werden overhandigd.

Belangrijk was de brief, waarin de Minister duidelijk laat uitkomen, hoe belangrijk voor de Statenleden het is om critiek te vernemen. Hij vindt zulk een critiek „een onmisbare aanvulling op hun werk"; „ze moeten het beschouwen als iets kostbaars", zegt de Minister aan onze Statenleden.

Men moet niet verwonderd zijn; „men moet niet verbaasd zijn", dat er critiek is. De Minister neemt de mogelijkheid aan van niet op de hoogte zijn van de besprekingen (en van geheime memorandums?).

Wij zijn blij, dat de Minister zo goed het recht van critiek heeft onderstreept voor de heren Statenleden. In Nederland kan men de toon van de Curaçaose pers niet altd vatten; de muziek is hier op Curaçao heel anders; hier gaat het met syncopes, die kan men in Nederland niet spelen.

Heel natuurlijk vinden we het, dat de Minister in het algemeen gaat spreken en zich niet „in concretis" uitlaat over dit of dat artikel in die of die krant, dat zal hij heus niet als zijn taak beschouwen.

Het kwam ons een beetje eigenaardig voor, om met een artikel naar den Minister te lopen.

Wij hopen zo spoedig mogelijk deze brief te publiceren. Het is een merkwaardig document in de geschiedenis van de Curaçaose Journalistiek.

Hierop nam Da Costa Gomez het woord.

Hij verheugt zich over het feit, dat het misverstand, dat ontstond naar aanleiding van een „ongelukkig artikel" in een der dagbladen alhier, is opgehelderd. Een exemplaar van dit blad is opgestuurd, aldus Da Costa Gomez. Hij spreekt zijn tevredenheid over de brief van den Minister en voegde eraan toe, dat, dank zij de opheffing van de geheimhouding van deze brief, het voor ieder duidelijk wordt, dat de Statenafvaardiging inderdaad succes geboekt heeft in Nederland.

Maal nam nu het woord en vertelde, dat ook hij de inhoud van de brief van den Minister ontzetterd mooi „vindt". Maar wat heb je daar aan, zeide hij. Zes maanden geleden ging een afvaardiging naar Nederland, en is teruggekomen, overladen van mooie woorden en beloften. Wij moeten nu resultaten zien. En die zijn er niet, aldus Dr. Maal.

Dr. Da Costa Gomez stond op en vroeg den voorzitter hem toe te staan zich te verdedigen, daar hij aangevallen is. Als bewijs, dat er wel resultaten zijn, verzocht hij den voorzitter even naar zijn bureau te mogen gaan, teneinde twee belangrijke stukken te halen, om die voor te lezen. Na gekregen toestemming ging hij heen en kwam spoedig terug met een lachend gezicht. Hij las een brief voor van den Minister Jonkman gericht aan de Staten-Generaal, als antwoord op de vraag, welke voorzorgsmaatregelen getroffen zijn teneinde aan de petitie te voldoen.

De Minister antwoordt hierop, dat de regering onmiddellijk is overgegaan tot wettelijke voorbereiding, teneinde zo spoedig mogelijk Curaçao te voorzien van een herziene grondwet om te geraken tot een zelfbestuur verenigd met het Koninkrijk. Lachend ging Dr. Da Costa Gomez verder: „**De regering betreurt ten zeerste de verhouding tussen den Gouverneur van Curaçao en de Staten. In verband hiermede zou de Gouverneur naar Nederland zijn gegaan.**"

In verband met deze brief heeft de heer Da Costa Gomez slechts een voorstel, en dat doet hij uitdrukkelijk aan zijn „linker"-buren (Maal, E. Jonckheer, Kwartsz en Jonckheer), nl. spijkers met koppen slaan en niet alles voor u, maar zonder u.

Maal stelde naar aanleiding hiervan voor om terstond een commissie naar Nederland te sturen, teneinde daar spijkers met koppen te gaan slaan en niet terug te komen zonder verkregen concrete resultaten.

Jonckheer vindt de brief van den Minister erg vaag en is niet over te spreken. (Later op de avond prees hij Minister Jonkman als „the right man on the right place", ra...... ra......)

Bij de behandeling van het eindverslag van de tweede aanvullende begroting stond E. Jonckheer op en hield een redevoering, waarvan hij zelf niets begreep, laat staan een buitenstaander met een stel gezonde hersenen.

Verder is er nog een voordracht van de Regering in Nederland, om over te gaan tot het benoemen van drie peronen uit Curaçao als adviseurs bij het Departement van Overzeese Gebiedsdelen in Nederland. De functie van de drie benoemden zal door den Gouverneur vatgesteld worden. Zij zullen gesalarieerd worden als Raad-Adviseurs.

Dit bracht een zichtbare verheugenis bij alle aanwezigen. Eindelijk is bereikt, wat reeds lang door den heer Henriquez werd voorgesteld en later in de petitie werd vermeld.

Dr. Da Costa Gomez uitte hiervoor zijn waardering voor den bewindsman, Minister Jonkman, die in alles Curaçao helpt, teneinde ons een zelfbestuur te geven. Minister Jonkman is een der weinigen in Nederland, die ons degelijk bijstaat. Nederland moest nog meer van zulke mensen hebben, aldus Dr. Da Costa Gomez.

Ook Jonckheer stond op en herhaalde de woorden van Dr. Da Costa Gomez.

Bij de behandeling van punt 2 van de agenda, nl. de arbeidsgeschillenverordening kwam Jonckheer op voor recht van staken, waarop onmiddellijk de heer Römer repliceerde met erop te wijzen, dat het recht van staken niet wordt afgenomen, doch beperkt i.v.m. wilde stakingen. Toen de heer Jonckheer hem vroeg waarom men 30 dagen als term had gekozen, antwoordde de heer Römer heel snedig: „Dat hebben wij afgezien van democratische landen."

Tenslotte was er nog een debat of men ontwerpen wel in behandeling zou nemen als er geen bestuursgemachtigden aanwezig zijn. De Heer Henriquez vond het onnodig en liet het optreden van bestuursgemachtigden zien als een dikwijls geheel onnodige vertoning.

Deze woorden hebben ons sterk bevreemd.

Vreemd genoeg ging men hier nog over stemmen en met 5 tegen 4 werd het voorstel om geen ontwerpen te behandelen zonder bestuursgemachtigden, verworpen.

Men zou de procedure in de Staten nodelooos bemoeilijkt hebben.

(Nodeloos wordt wel de procedure van ons Statencollege voor journalisten bemoeilijkt, als men altijd té laat begint.) Beide ontwerpen werden aangenomen.

De dertig dagen waren in de verordening in verband met arbeidsgeschillen blijven staan. Reden waarom bij de rondvraag door den Heer E. Jonckheer nog heel dramatisch werd opgemerkt, dat ons arme volk de gevolgen daarvan zal ondervinden.

CARAÏBISCHE CONFERENTIE TEN EINDE.

De Caraïbische Commissie heeft de werkzaamheden gestaakt. Men noemde het de derde conferentie, doch dan telt men vanaf de dag dat het vroegere Anglo-Amerikaans Caraïbische Comité overging tot het nu bestaande lichaam, zoals dat ontstond toen Nederland en Frankrijk het vorig jaar formeel toetraden.

Men is zeer dankbaar over de behaalde resultaten. Men had op de tweede bijeenkomst te Washington, in Juli van het vorig jaar besloten een secretariaat op te richten en de Heer Cramer oud-Gouverneur van de Virgen-eilanden was daarvoor toen als secretaris-generaal aangewezen, met als standplaats Trinidad.

Men was blij zo spoedig reeds tot de oprichting van een dergelijk instituut te kunnen overgaan.

Hier nu op Curaçao bevatte het programma vooral twee punten. Ten eerste: punten van meer organisatorische aard, want de instelling is nog maar zeer jong en ten tweede: punten, die betrekking hadden op de besluitgehouden conferentie had genoten, die men op de op St. Thomas

Men voegde nog aan de secretaris-generaal toe, den heer M. H. Mauduit, bekend figuur uit de ondergrondse beweging in Frankrijk en Dr. Burger oud-President van Oost-Indië.

Men wil, adviezen inwinnen van technici voor het zgn. „Carribean Resaerch Council".

De Commissie is wel overtuigd, dat één van de punten die noodzakelijk zijn, om de economische levensstandaard van de West Indiës naar boven te halen, is de bestudering van de mogelijkheid van industrialisatie. De Amerikaanse delegatie diende daar omtrent haar opinie reeds in.

Men gelastte het secretariaat in Trinidad deze zaak in ogenschouw te nemen en op dit punt vigelant te zijn.

Een sub-comité was in Jan. 1946 op Trinidad bijeen om het boswezen in de West Indiën te bestuderen. Het rapport van dit comité komt in vier talen. Het communiqué dat ons namens de commissie verstrekt was geeft ons verder geen nieuws.

We blijven het betreuren, dat deze unieke gelegenheid, om verder door de vergaderingen van deze conferentie kennis te maken met de problemen van ons West-Indië voorbij is, zonder dat de pers behalve de openingsvergadering ook maar één vergadering heeft kunnen meemaken.

Onze hoop op een slotvergadering waarbij — zonder het noemen van namen — de opinies en de ideeën ter tafel gebracht, nader voor ons zouden worden uiteengezet, is ook in rook opgegaan. Of de verschillende punten die we aanraakten in bespreking zijn geweest, zoals de opname van vrije republieken zoals Santo Domingo en Haïti, is ons niet bekend gemaakt.

Het doet ons echter goed te lezen, dat de leden der conferentie een en al lof zijn over de gastvrijheid op ons eiland en op Aruba. De acomodatie op Parera was af, en de heer van Gijn jr. zwaaide er de staf, dus dat was ook in orde.

R. K. PARTIJ.

Van betrouwbare zijde vernemen wij dat ook den Heer I. Cardoze, directeur van de „Cooperatieve Vereniging en Nijverheid", als lid van het bestuur van de R. K. Partij is opgenomen. Wij wensen den Heer Cardoze veel succes met zijn nieuwe benoeming.

DE HEER GORSIRA GAAT HEEN.

Hedenmorgen hadden wij het voorrecht den Heer Gorsira, ex-Directeur van de Autobus Bedrijf Curaçao, zelf aan de telefoon te krijgen. De Heer Gorsira meldt ons, dat hij naar Amerika vertrekt voor enige jaren. Hij wil, wat zeer begrijpelijk is, bij zijn familie zijn, die in Amerika vertoeft, gezien de zonen van den Heer Gorsira aldaar studeren. „Als ik geen familie in het buitenland had, zou ik Curaçao nooit verlaten" aldus den Heer Gorsira.

Op onze vraag wie nu Directeur van de A.B.C. wordt, antwoordde de Heer Gorsira, dat dit nog niet beslist is, doch dat hedenavond een vergadering van commissarissen is belegd teneinde overeen te komen, wie hem zal opvolgen.

Wij wensen den Heer Gorsira een prettige reis toe en een blije weerzien van zijn familie.

BOLETIN COMERCIAL WAARSCHUWT.

In een artikel, dat gisteren verschenen is in de „Boletin Comercial", waarschuwt dit blad Curaçao voor het gevaar van het Communisme.

Het artikel is lezenswaardig.

HET JULIANA DOK IN DE PACIFIC.

Wij vernemen van betrouwbare zijde dat de Juliana Dok reeds door het Panama Kanaal, is gevaren en gisteren morgen de Haven van Balboa heeft verlaten op weg naar Indië. De baren van de levende Pacific zullen haar naar Indië leiden.

SURINAME

[SU]RINAME IN DE OORLOG.

Economische basis versmald.

De invloed van de oorlog heeft [d]e bevolking van Suriname niet [on]beroerd gelaten, owel staat[ku]ndig als economisch heeft men [ee]n ontwikkeling doorgemaakt, [di]e zich uit in een streven naar [gr]otere zelfstandigheid. De ja[ren]lange omgang met vreemde [ele]menten, voornamelijk Ameri[ka]nen, met een andere geestge[st]eldheid, heeft den Surinamer [m]eer zelfbewust gemaakt en [he]eft tot grotere ontplooiïng van [zij]n energie geleid. De grotere [kr]achtinspanning, die men zich [ge]troosten wil, opent belangrijke [pe]rspectieven, nu de jaren n va [v]oorspoed belangrijk meer mid[de]len ter beschikking van de be[vo]lking hebben gesteld.

Zijn de grondslagen voor een [ec]onomische ontwikkeling van [S]uriname thans aanwezig, ook [d]e noodzaak daartoe bestaat. Uit [he]t jaarverslag van de Surinaam[se] Bank over de jaren 1940—[1]945blijkt duidelijk, dat de eco[no]mische basis van het land ver[de]r versmald is door de terug[ga]ng in de cultures, het goudbe[dr]ijf en de bosbedrijven. Slechts [d]e bauxietwinning heeft een gro[te] vlucht genomen, doch hoe ver[bl]ijdend deze vlucht ook is, de [g]rote afhankelijkheid van deze [e]nkele tak van bedrijf die reeds [v]óór de oorlog bestond, heeft [zi]ch sterker nog geaccentueerd [d]e economie van het land nog [d]uidelijker doen uitkomen.

De plantages-cultures liepen [v]olkomen vast dorodat de arbei[d]ers, aangetrokken door de bete[r]e beloning en het betrekkelijk [e]envoudige werk, weggezogen [w]erden naar de oorlogsbedrijven. [V]ooral de koffie-cultuur, die in [1]938 en 1939 door goede oogsten [e]n een enigszins verbeterde kof[f]ieprijs zich een weinig had kun[n]en herstellen, heeft daardoor geleden en is aan de rand van de ondergang gekomen.

Sommige plantages zijn voor goed gesloten, van andere zal, wat nog over is, niet dan ten koste van veel geld en arbeid weder kunnen worden hersteld. Doch ook de suikerplantages hebben het uiterst moeilijk gehad en moesten hun areaal tot een minimum beperken. Er werd zelfs ruwe suiker ingevoerd om aan de behoefte der eigen consumptie te voldoen. Tot sluiting an ondernemingen is het echter niet gekomen. De citrus-plantages leden eenzeer onder het verloop der arbeiders, doch de kleine landbouwers breiden hun aanplantingen uit.

De balata-inzameling ging achtreuit en hetzelfde geldt voor het goudbedrijf. De zeer matige lonen in het eerste bedrijf en de lage prijs, waarvoor het goud moet worden afgedragen, zijn daarvan de oorzaak. Het houtbedrijf begon eerst in de tweede helft van 1945 krachtig op te leven tengevolge van de vraag voor export.

In het algemeen weerspiegelen de bronnen van stijgende inkomsten van Suriname in de oorlogsjaren, de gang van zaken op economische gebied. Vooral de jaren 1941/43 zijn zeer gunstig geweest. Over 1940 was er nog een tekort aan inkomsten boven uitgaven van ƒ 1.984.974, dat door subsidie moest worden gedekt. Voor 1941 sloot de rekening met een volledig saldo van ƒ 58.855, 1942 met ƒ 506.335 en 1943 met ƒ 1.575.215. Deze voordelige saldi werden verkregen ondanks uitgaven voor defensiedoeleinden van totaal ƒ 4.895.590.

In 1944 kwam aan deze gunstige toestand een einde, hethetwelk geen verwondering behoeft te wekken, indien men nagaat, dat de productie van bauxiet in dat jaar terugliep van 1.694.511 tot 643.187 tons.

Deze productie-vermindering hield verband met het in exploitatie brengen in Amerika van de eigen bauxietlagen als gevolg van het duikbootgevaar.

In 1944 was er ongeveer evenwicht tussen inkomsten en uitgaven, in 1945 was er een tekort van ƒ 1.736.586 en volgens de begroting van 1946 moet met een surplus van uitgaven boven inkomsten van circa ƒ 2.3 millioen worden rekening gehouden.

Men kan zich afvragen, hoe Suriname zich verder zal ontwikkelen, nu de oorlogsinvloeden zich niet meer doen gelden. Zonder twijfel zullen de arbeiders noodgedwongen weer meer belangstelling voor de cultures gaankoesteren. Dit geldt met name voor de suikercultuur in verband met de algemene schaarste aan suiker en waar wellicht hogere lonen dan voorheen zullen kunnen worden betaald. eD grote vraag is echter, of arbeiders, die het werk in de plantages ontwend zijn, voor dit zwaardere werk weer gewonnen kunnen worden.

Surinaamse Bank.

De Surinaamse Bank keeft over de jaren 1940 t.m. 1945 6 pct. dividend per jaar pit, derhalve in totaal 36 pct. of ƒ 450 per aandeel van ƒ 1250, welk bedrag, onder aftrek van 15 pct. div. belasting, betaalbaar is met ƒ 127.50 in vrij geld en ƒ 255 op lossingsrekening.

De rekening over de jaren 1940/1945 wijst een beschikbaar saldo aan van resp. ƒ 72.573, 82.195, 12.535, 229.970, 198.809 en 204,113. Door dotaties uit de winst steeg het reservefonds van ƒ 142.943 op 1 anuari 1940 t to ƒ 304.012 per 31 December 1944. Aan dit bedrag wordt uit de winst over 1945 nog ƒ 42.915 toegevoegd.

Het onverdeeld saldo voor aandeelhouders steeg van ƒ 268 tot ƒ 132.963.

De stijging van de winst is voornamelijk toe te schrijven aan de betere resultaten van het kantoor Paramaribo.

De herbouw onzer Nederlandse Steden

door

F. J. DE FRAITURE.

In aansluiting op onze artikelen over de heropbouw van de geteisterde Nederlandse gebieden mogen wij die van onze getroffen grote steden niet vergeten. Zij eisen uiteraard heel biezondere bouwplannen, die een veel grotere zorg vergen en aan geheel andere normen moeten voldoen dan die van de dorpen en kleine provinciestadjes. Immers, wanneer men een stad bouwt, dan moet men dat zó doen, dat tenminste enige generaties er de vruchten van plukken. Bij de geweldige toeneming van het verkeer, de snelle vorderingen van **techniek, comfort en hygiëne, de** sterk gewijzigde begrippen der aesthetica, moet men wel een ver vooruitziende blik hebben om een bouwplan voor een grote stad te kunnen ontwerpen.

De twee steden, welke hun gehele hart kwijt zijn, benevens vele buitenwijken, zijn Nijmegen en Rotterdam. Van beide had Rotterdam de voorsprong, dat de grootste en ingrijpendste verwoestingen hier reeds in het begin van de oorlog zijn aangericht en dus gedurende de bezetting, toen van herbouw nog weinig sprake kon zijn, rustig de plannen konden worden ontwerpen. Terwijl Nijmegen, dat eerst in het laatste oorlogsjaar geteisterd werd, zijn bouwplan thans nog niet definitief vastgesteld ziet, is Rotterdam reeds met de voorbereidende werkzaamheden bezig.

In Mei 1940 gingen te Rotterdam 60 ha. bebouwde grond verloren. Hieronder bevonden zich 25.000 woningen, 2.350 winkels, 2000 fabrieken, 1450 kantoren, 550 hotels en café's, 62 scholen, 25 rijks- en gemeentegebouwen, 24 kerken en voorts nog vele feestgebouwen, ziekenhuizen, bioscopen, liefdadigheidsinstellingen, dagbladbedrijven en schouwburgen. In Maart 1943 gingen in het Westen van de stad wederom 3000 woningen door bombardement in vlammen op. En in September 1944 richten de Duitsers door roof en vernieling nogmaals enorme schade aan in de havens. Zeven kilometer kademuur werd door hen verwoest en 200.000 m^2 belegbare vloeroppervlak in de loodsen onbruikbaar gemaakt; 97 portaalkranen werden onklaar gemaakt of geroofd; van de 28 laadbruggen bleven er slechts twee intact. En hiermede stond Rotterdam wel vooraan in de rij der verwoeste en getroffen plaatsen van Nederland.

Ir. W. G. Witteveen ontwierp het heropbouwplan. Een daarin geprojecteerd verbindingskanaal De herbouw onzer Nederl 2) door het centrum der stad is inmiddels reeds klaar gekomen. Gedurende de bezettingstijd werden om de in ergste woningnood te voorzien, 1934 stenen en 188 houten noodwoningen gebouwd; de houten zijn inmiddels al weer afgebroken. Voorts werden 3817 woningen definitief voltooid en hersteld. Aan een complex van 1900 woningen wordt nog gewerkt.

Het nieuwe bouwplan voor Rotterdam wijkt vrijwel geheel af van het oude, dat sedert de tweede helft der 17e eeuw niet meer veranderd was en dus in het geheel niet was aangepast aan de moderne eisen. Rotterdam was een echte, snel uitgebreide werkstad zonder pretenties, waar schoonheid maar al te vaak als een overbodige luxe werd beschouwd. Thans echter gaat men een stad bouwen, waarin ook de schoonheid niet verwaarloosd wordt. Een der eerste voorwaarden is ruimte, om te voorkomen dat de misstanden van vroeger wederom insluipen. Daarom zal veel wat vroeger in de binnenstad gevestigd was, daarin niet terugkeren; de beslissing daarover is op zich reeds een zeer moeilijke, die met tact en overleg ten uitvoer moet worden gelegd. In de binnenstad komen geen speciale woonwijken, doch haar karakter komt voornamelijk uit in haar winkelstraten als aantrekkingspunt voor alle bewoners der stad. Naast winkels komen er café's, restaurants, theaters, bioscopen, cafetaria's e.d. zaken; voorts overheidsgebouwen, die in de omgeving van het stadhuis worden gegroepeerd, en hotels bij het station en op de Coolsingel. Met de eisen van het moderne verkeer wordt in ruime mate rekening gehouden. Het plan omvat twee typen van straten: typische smalle, gezellige winkelstraten, welke men gemakkelijk kan oversteken, dus nagenoeg zonder verkeer, en gemengde verkeers-winkelstraten, afgewisseld met pleinen en parkeercentra, waar schouwburgen en kunstcentra verrijzen.

Iets heel biezonders in het Rotterdamse stadsbeeld, dat men gaat toepassen om de nodige parkeerruimte te krijgen en tevens zon, licht en lucht tussen de hoge gebouwencomplexen, zullen ruime binnenhoven zijn, beplant met groen en toegankelijk voor het verkeer, welke zullen worden uitgespaard aan de achterzijden der smalle winkelstraten tussen extra diepe bouwblokken.

Een nieuw motief, dat waarschijnlijk ook in het Rotterdamse stadsbeeld zal worden opgenomen, is dat der collectieve voorzieningen.

Vele getroffenen overwegen nl. om gezamenlijk hun herbouwplicht te vervullen en zodoende verwacht men grote centrale gebouwen met liften, portierloges, telefooncentrale, cantine e.d., waarin el kder deelnemers een deel der ruimte zal krijgen. Ook hebben sommige winkeliers het voornemen opgevat iets dergelijks uit te voeren, zodat het niet uitgesloten mag worden geacht, dat Rotterdam na zijn herbouw met enige typische bouwwerken zal zijn verrijkt.

Zó herbouwt de Rotterdammer dus zijn stad, die eenmaal weer zijn trots zal zijn.

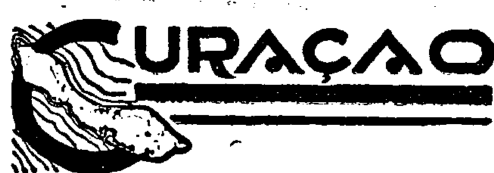
Staten van Curaçao.

Vergadering op Vrijdag, den 20sten December 1946 des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1o. Ingekomen stukken.
2o. Ontwerp-2de aanvullende begrooting 1946 (1946-1947-42).

De Griffier.
Van Weel.

COSTA RICA VERSLAAT GUATEMALA.

De gisteren gespeelde voetbalwedstrijd Costa Rica — Guatemala werd een 6—0 overwinning voor Costa Rica. De wedstrijd was erg spannend, seint de A.P.

KORFBAL K.S.C.

Zondag a.s. 22 December om 16 uur korfbalwedstrijd Excelsior — Vite.

MODERNISATIE SALINJA.

Het woning comlex te Salinja wordt met de dag gemoderniseerd.

Huizen, ja zelfs fabrieken rijzen uit de grond. We zien daar reeds staan, Limonade Fabriek Neerlandia, Coca-Cola en Pasteleria La Lucha. Komt er werkelijk ook een Theater?

SYNAGOGE DIENST.

Te beginnen op heden tot en met 24 Dec. zullen dagelijks te 18 uur avonddiensten worden gehouden in de Synagoge i.v.m. het Ganoaka (inwijdings-feest).

JONGE WACHT OP SANTA ROSA.

De Jonge Wacht op Santa Rosa geeft op 27 December a.s. een Kerstspel. We wensen hun veel succes.

„INTER NOS".

De bekende toneelvereniging „Inter nos", die voor ons de bekende spelers Hart, e.a. op de planken bracht zal in de eerste week van Jan. 1947 weer voor het voetlicht komen met een stuk waarvan de wel enigszins zonderlinge titel luidt: „Trouwen is niet gemakkelijk".

SCHEEPSBERICHTEN.

16 December.

Monte Oiz naar Cristobal; Evelyn van Bonaire; Wanderer van Liverpool; Frank P. Reed van Cristobal; Pygmalion naar La Guayra.

17 December.

Frank P. Reed naar Venetia; Delft naar Barranquilla; Dorothy naar Maracaibo.

„ST. GERARDUS CURSUS"

Gevestigd aan de Naniesteeg (Otr.)

GESLAAGD op de gehouden examens vanwege „St. Genesius Bond":

TYPEN: Rodolfo Istatia. Antonia Cassimirus. Francisco Galmir. Teresa Weger. Beatrix Perret Gentil en Asminta Doval.

NED. STENOGRAFIE: Claire Alexander en Beatrix Meye.

ENG. STENOGRAFIE: Hortencio Smith.

G. C. L. LETER,
Directeur.

Olympische Spelen

CURAÇAO EN GUATEMALA SPELEN GELIJK (2—2).

BARRANQUILLA, 13 December: Degenen, die bij de wedstrijd tegen Colombia gedacht mochten hebben, dat die overweldigende belangstelling ook voor een groot deel Curaçao gold, zijn Donderdagavond bedrogen uitgekomen. De tribunes, welke Maandagavond letterlijk uitpuilden van bezoekers, de hekken, waarvoor de mensen zó opdrongen, dat een vijftigtal politiemannen stormenderhand met schoten in de lucht zich een weg moest banen om de orde te handhaven en een „doorbraak” te voorkomen...... deze zelfde tribunes en hekken waren gisteravond bijna eenzaam en verlaten. Behalve de Curaçaose en Guatemalaanse aanhangers, zat er een handjevol belangstellenden, waarvan een deel waarschijnlijk langs slinkse wegen naar binnen geglipt was. Buiten de muren van het ander zo drukke „Estadio Municipal” heerste wèl leven en bedrijvigheid — speciaal in de buurt van het basketbalstadion en de Chinese „Chop Suye” — maar er binnen hing een bijkans gewijde stilte. Tweehonderd mensen kunnen dan ook niet veel lawaai maken, zelfs al staat de sportieve en nationale eer van hun land op het spel.

Ongetwijfeld heeft de wedstrijd tegen Guatemala onder invloed van deze geringe belangstelling gestaan. In dit opzicht heeft een sportontmoeting veel overeenkomst met een toneelstuk: voor een lege zaal is het niet prettig spelen. Langs de lijn was o.a. het Costa Ricaanse elftal gezet, dat Dinsdagavond met 12—0 over Puerto Rico zegevierde.

Om vijf over negen traden beide ploegen onder leiding van den Chileensen scheidsrechter, Manuel Soto, in het veld. Bij Curaçao waren enkele veranderingen aangebracht. In de achterhoede was Orman — naar onze mening ten onrechte — door Matrona vervangen en in de middenlinie Mercera door Vlinder. De opstelling was derhalve als volgt:

Curaçao.

E. Vos
Matrona Confesor
Korps Vlinder Giribaldi
Kelkboom F. Jansen Juliana
De Haseth Bernabela

O

Melgar Gonzalez
Durán Camposeco Toledo
Sandoval Marroquin Molina
Diaz F. Morales
Morales

Guatemala.

Curaçao had thans de oranjehemden aan en Guatemala droeg een blauwe broek en een wit hemd met blauwe schuine streep. Nadat Curaçao de opgooi gewonnen had en met lichte wind tegen begon, bleek alras, dat Ezechiel Vos in deze wedstrijd een belangrijke rol zou gaan spelen. Een Curaçaose aanval beantwoordde Guatemala met een tegenaanval, welke klonk als een klok. De blauw-witten speelden de bal laag bij de grond houdend naar voren en een hunner loste een hard hoekschop; dat Vos nog juist vallende wist te houden.

Guatemala gaf de moed echter niet op en twee maal moest Vos alle zeilen bijzetten om zijn doel schoon te kunnen houden.

Na tien minuten spelen kreeg Curaçao een corner toegewezen, welke De Haseth nam. Kelkboom ving het goed schot op, schoot keihard, doch de bal ketste tegen een Guatemalaan. Opnieuw trachten de onzen de bal te bemachtigen; scheidsrechter Soto floot echter voor buitenspel van Jansen. Nadat Vos op het nippertje een Guatemalaanse aanval had weten te keren, ging Kelkboom er weer vandoor. Hij dribbelde listig door de vijandelijke verdediging heen en loste een vliegend schot in de rechterhoek van het doel. Maar de bal ging juist naast.

Meer en meer bleek, dat Curaçao aan deze wedstrijd een zware dobber zou hebben. Het samenspel der blauw-witten was aanzienlijk beter dan dat van ons. Zij misten alleen de schutter, die de kroon op hun aanvallen kon zetten. Vandaar, dat het eerste doelpunt niet door Guatemala gemaakt werd, doch door Curaçao. Na een schitterende redding van Vos, brachten de oranjehemden het leer met lange passes op. Jansen speelde zich vrij en onhoudbaar gaf hij Curaçao de leiding (1—0). Er was toen twintig minuten gespeeld.

Even later kreeg Guatemala zijn eerste corner te nemen. Zij werd echter slecht genomen en had geen succes. De Haseth werd vervangen door Coffie. Curaçao kreeg een prachtkans, toen Bernabela een mooie voorzet gaf, doch Jansen miste. Na dertig minuten viel de tweede corner voor ons. Bernabela nam haar uitmuntend; tijdens de verwarring, welke voor het Guatemalaanse doel ontstond, kwam Vlinder naar voren en loste een fraai schot, dat echter over ging.

Vos kreeg hierna weer druk werk. Zonder hem zou het Curaçao slecht vergaan zijn. Zijn Guatemalaanse collega, Morales, maakte daarentegen niet zulk een betrouwbare indruk. Met name in de eerste helft. Zijn opstelling was niet slecht, doch hij liet de bal nog wel eens glippen, waardoor gevaarlijke situaties voor zijn heiligdom ontstonden.

Een schot van Coffie bijvoorbeeld werkte hij dusdanig weg, dat Juliana opnieuw in de gelegenheid gesteld werd te schieten — zij het in een moeilijke positie. De bal ging evenwel over.

Nadat na 40 minuten Coffie zonder succes een corner genomen had, kreeg Curaçao even buiten het strafschopgebied een vrije schop wegens hands toegewezen. Confesors schot werd echter door Guatemala opgevangen. Onmiddellijk trokken de blauw-witten naar het Curaçaose doel. Vliegensvlug ging de bal van rechts naar het midden, van het midden naar links en van links weer naar het midden, waar de rechtsbinnen Toledo een onhoudbaar schot de partijen op gelijke voet bracht. Even later floot Soto voor de rust.

In de tweede helft waren er opnieuw enkele veranderingen in onze ploeg: Mario Jansen kreeg de plaats van Kelkboom. Vlinder verhuisde naar de rechtshalfplaats en Mercera kwam weer in het midden te staan, zodat Korps uitviel. Het overwicht van Guatemala bleef ook in de tweede helft gehandhaafd. Curaçao kreeg geen voet aan de grond. Het initiatief berustte steeds bij de blauw-witten, bij wie zich echter opnieuw het gebrek aan een schutter voelen deed. Curaçao kroop verscheidene malen door het oog van de naald, o.a. na de tweede corner van Guatemala, welke een schutmerkseling voor het doel te weeg bracht.

Na 28 minuten spelen werd het zwoegen van Guatemala beloond. Melgar schoot hard in, na een mooi opgezette aanval van rechts. In deze periode viel het uitstekende werk van de vleugelspelers op, maar ook...... de zwakte van het binnentrio. Curaçao vocht fanatiek om de gelijkmaker, doch de ploeg maakte een rommelige indruk, waarin elk verband ontbrak. Het enthousiasme, dat zo broodnodig was, bleef te enen male achterwege. Behalve de verdediging — met name Vos — waren er geen lichtpunten. Zelfs een Giribaldi was niet op dreef. Het was puur geluk, dat Mario Jansen na 38 minuten gelijk maakte. Curaçao kreeg nog enkele kansen, doch die gingen te loor. Dit gelijke spel is feitelijk voor Curaçao een nederlaag. Onze ploeg had zeker kunnen winnen. De kansen op een leidende plaats zijn nu wel erg klein geworden.

BARRANQUILLA, 12 December: Eduardo Adriana, de enige Curaçaoënaar, die tot dusverre op een eerste prijs beslag wist te leggen, heeft vanmiddag om tien over vijf de Olympische gouden medaille in ontvangst genomen. Zoals gebruikelijk is, was voor de eretribune een kleine stellage gezet, waarachter drie vlaggemasten stonden. Toen onze kampioen aan de beurt was, beklom hij het hoogste punt in het midden — nummer één — gevolgd door Carlos Cervantes (Cuba), die zich iets lager — boven de 2 — plaatste en Luis Betancourt (Cuba) stelde zich ter linkerzijde, boven de drie op.

Hierna trad de president van het Comité van de Middenamerikaanse en Caraïbische Spelen, Rafael Gerlein, naar voren en spelde Adriana de gouden medaille op de borst. Terwijl de kapel op de tribune op overigens onherkenbare wijze het Wilhelmus ten gehore bracht, werd langzaam het rood-wit-blauw gehesen. Spontaan juichte het talrijke publiek Adriana toe.

Wat de komende weken ook nog mogen brengen — deze winst is behaald!

Door dit fraaie succes is de kroon gezet op jaren van ijverige oefening. Voor Eduardo Adriana na kan het een voldoening zijn, dat zijn serieuze arbeid op deze eervolle wijze beloond is geworden. De geschiedenis van het Curaçaose record kogelstoten is zeer interessant, omdat zich in haar tevens de ontwikkeling van onze atletiek in het algemeen weerspiegelt. Nog tot Juli 1943 heeft het record kogelstoten aanzienlijk lager gestaan. Het was toen met 11.81 m. in handen van majoor Gouw. Op de wedstrijden tegen Jamaica in Juli 1943 werd het record-Gouw afhandig gemaakt, en wel door onzen Eduardo Adriana, die toen een stoot van 12.12 m. maakte. Met deze praestatie kwam tevens voor het eerst in de geschiedenis van Curaçao een landskind in het bezit van het record kogelstoten. Dat het zover kon komen is ongetwijfeld voor het grootste deel te danken aan de kundige en energieke leiding van den heer A. B. Faay, voor wien Adriana's jongste praestatie eveneens als een overwinning kan gelden.

Toen het record eenmaal gebroken was, volgden snel nieuwe verbeteringen. In Caracas — 1943 — verbeterde Adriana zichzelf door 12.74 m. te stoten. Er kwamen echter nieuwe gegadigden opdagen voor de titel en een hunner, Rooi, slaagde erin Adriana voorbij te streven met 12.96. Doch Adriana stootte weer verder, nl. 13.64 m.

Tot de reis naar Nederland bleef het hierbij. Doch toen onze atleten de Oceaan waren overgestoken, kreeg Adriana nieuwe moed. Hij zag kans in Nederland niet minder dan negen van de elf wedstrijden als eerste te eindigen. Hij versloeg een maal de Nederlandse kampioen, werd derde bij de Nederlandse kampioenschappen op 5 Augustus in Amsterdam en...... verbeterde het Curaçaose record kogelstoten op 21 Juli op het atletiekveld aan de Laan van Poot in Den Haag. Adriana bracht het op 13.67½.

Adriana was werkzaam bij de motordienst van Openbare Werken en is sinds Juli van dit jaar schutter. Door deze overwinning is Curaçao in het bezit van zes punten gekomen. Opmerkelijk was, dat Adriana's tegenstander, Cervantes, een boom van een kerel is; Adriana daarentegen is weliswaar flink gebouwd, doch van normale grootte. Een bewijs, dat kracht alleen niet voldoende is; de techniek spreekt ook een woordje mee!

Ander athletieksucces.

Woensdag jl. leverde Julio Pinedo eveneens een bijzondere praestatie, ofschoon niet zo in het oog vallend als die van Adriana. Bij het discuswerpen wist hij zich nl. in de finale te plaatsen, waar hij als zesde met een worp van 36.45 m. een punt voor Curaçao in de wacht sleepte. In de serie, waar hij eveneens als zesde eindigde, wierp hij 36.14 m. Eerste werd Manuel Gercanes uit Porto Rico met een worp van 39.94 m. Wanneer men weet, dat er 22 sterke werpers van vrijwel alle landen van Midden-Amerika en Caraïbië bijeen waren, dan is de zesde plaats van Pinedo werkelijk een woord van waardering stellig waard (die als reserve meeging).

Julio Pinedo is in de ware zin des woords een „all-round sportsman”, want behalve athleet, is hij voetballer, wielrenner, schutter enz. Dat hij in elk dezer sporten zijn mannetje staat, is hier in Colombia nog duidelijk gebleken. Zo ging hij dezer dagen mee met de ploeg schutters om de munitie te dragen. Op het schietterrein aangekomen, schoot hij voor de grap even mee. Luitenant J. J. Beaujon verklaarde naderhand, dat Pinedo de beste praestaties geleverd had......

Ook bij de voetbaloefening was Julio in het veld, ofschoon hij niet bij de voetballers ingeschreven staat. Er werd een partijtje gespeeld en het talrijke nieuwsgierige publiek, dat was komen kijken, stak zijn geestdrift voor Pinedo niet onder stoelen of banken......

De eersten.

De volgende gouden medailles werden Donderdag uitgereikt:

Dames: discuswerpen: 1) Judith Caballero (Panamá) 30.17 m.; hoogspringen 1) Carmen Phipps (Jamaica 1.54 m.

Heren: 100 m. 1) Rafael Fortán (Cuba) 10.4 sec.; 2) E. Mc Kenley (Jamaica) 10.7 sec.

400 m. met hindernis: 1) Eligio Barbaria (Cuba) 55.3 sec.; 800 m. 1) A. S. Wint (Jamaica) 1.54.8; 5000 m. 1) Manny Ramjon (Trinidad) 15.54.4; 10.000 m. Doroteo Florez (Guatemala) 33.55; hoogspringen 1) Michael Globis (Panamá) 1.85; verspringen 1) Lloyd La Beach (Panama) 1.6.96; discuswerpen 1) Manuel Gecanes (Porto Rico) 39.94; kogelstoten 1) Eduardo Adriana (Curaçao) 13.35; polsstokspringen 1) José Vicente (Porto Rico) 3.98 m.

Opvallend is, dat Colombia noch Venezuela of de Dominicaanse Republiek kans hebben gezien de athletiek op een der eerste drie plaatsen beslag te leggen. Tot dusvere.

PANAMA TREKT ZICH TERUG UIT WATERPOLOTOURNOOI.

BARRANQUILLA, 13 December: Wij vernemen, dat de waterpoloploeg van Panamá zich uit het waterpolotournooi heeft teruggetrokken. Twee spelers zijn ziek geworden en de doelman is niet in Barranquilla verschenen. Zo werd als reden opgegeven. Het gevolg is, dat nu een halve competitie in plaats van een knock-outtournooi gespeeld zal worden. De leider van de waterpolo-ers, de heer J. H. Kramer, achtte deze verandering voor Curaçao een verbetering. Over de sterkte van Panamá als waterpoloploeg was niets bekend, daar de spelers zich op aanwijzing van hun oefenaar schielijk uit het water terugtrokken, zodra onze jongens het zwembad binnenkwamen.

TENNIS.

BARRANQUILLA, 13 December: Twee overwinningen — t.w. in het enkelspel dames — zijn tot dusverre de schrale oogst, welke onze tennissers binnengehaald hebben. Zoals u reeds gemeld hebt, verloor Alex P. Jesurun van Escobar (Guatemala) en Norman M. Chumaceiro van den Colombiaan Samper. Na deze slechte start deden Elaine da Costa Gomez en Esmé Baiz de meer hierleven door Woensdagmiddag respectievelijk in hotel Del Prado en de Country Club Flor Nunez (Venezuela) en Mej. Lempke Venezuela te verslaan.

De vreugde was echter van korte duur: bij het dubbelspel Chumaceiro-Henriquez en Elaine da Costa Gomez en Esmé Baiz een ongezouten nederlaag te slikken. Bij het gemengd dubbelspel op Vrijdagmorgen hadden Elaine da Costa Gomez en Norman Chumaceiro aanvankelijk succes, doch het lot keerde zich weer ten nadele van Curaçao. Wat tennis betreft, dienen we dus af te wachten hoe het Esmé Baiz en Elaine da Costa Gomez verder vergaat. Een zeker pessimisme schijnt in dit opzicht gerechtvaardigd; Mevrouw Baiz heeft althans voor morgen passage naar Curaçao besproken en Elaine da Costa Gomez koestert soortgelijke plannen.

De eerste wedstrijd — die tussen Elaine da Costa Gomez en de Venezolaanse, Flor Nunez — was al aanstonds in het voordeel van onze tennisspeelster. Met zuivere, vinnige slagen wist zij de stand op 4—1 te brengen. Hierna liep de Venezolaanse een game in, doch het mocht niet baten: met 6—2 kwam het einde van de eerste set.

De tweede set gaf hetzelfde beeld te zien: Flor Nunez werd niet in de gelegenheid gesteld haar spel te ontplooien. Het was duidelijk te zien, dat hier een speelster van boven de middelmaat, maar mede door de plankenkoorts bleef zij telkens steken. Het werd 1—0, 1—1, 2—1, 2—2, doch hierna had Mevrouw Nunez al haar kruit verschoten. Wederom met 6—2 delfde zij het onderspit. Aangezien er „best of three” gespeeld werd, had de Venezolaans dus deze wedstrijd verloren.

Minder gelukkig trof Mevrouw Chr. v.d. Swan het. Zij kwam uit tegen en watervlugge Mexicaanse — Mejuffrouw Hain — van omstreeks zestien jaar. Reeds uit de eerste slagen bleek, dat Mevrouw v.d. Swan alle zeilen zou moeten bijzeten om tegen deze Mexicaanse kampioene van de junores te kunnen stand houden. De strijd was echter te ongelijk. Weliswaar wist onze stadgenote door lang spel veelal een bekogeling te voorkomen, doch er waren enkele zwakke zijden aan haar spel, welke de Mexicaanse al spoedig ontdekte.

In de eerste plaats is de serve van Mevrouw v.d. Swan niet alleen lelijk van stijl, doch bovendien weinig effectief. Ongetwijfeld speelt Mevrouw v.d. Swan vast — haar spel maakt een betrouwbare indruk — doch het nadeel van die vastheid is, dat de nodige soepelheid en beweeglijkheid achterwege blijven. Mejuffrouw Hain daarentegen was overal en nergens; zij bezat alle qualiteiten om het degelijke spel van Mevrouw v.d. Swan te ontwrichten. Met 6—2 en 6—0 verloor Curaçao deze wedstrijd.

De verrassing bij de dames was stellig de zege van Esmé Baiz op Mejuffrouw Lempke van Venezuela. Deze jongedame — van Duitse oorsprong — gold in de wandelgangen van Del Prado als een der sterkste spelers van Venezuela. In de ontmoeting tegen Mevrouw Baiz is daar weinig van gebleken: de Venezolaanse kreeg geen voet aan de grond. Uitslag: 6—3, 6—2.

Zoveel succes als de beide Curaçaosen afzonderlijk hadden, zo weinig hadden zij samen. De dames Christlieb en Reyes uit Mexico vormden een dusdanig sterk duo, dat de onzen meestal al na de serve vastliepen. Bovendien lag er een onmiskenbare lijdzaamheid over het spel van de beide Curaçaose dames. Eerst Mevrouw Baiz en later Mejuffrouw Da Costa Gomez trachtten haar heil in „kappen” te zoeken, doch daar wisten de Mexicaansen uitstekend raad mee. Men kon zich niet aan de indruk onttrekken, dat de Curaçaose speelsters niet voor honderd procent speelden: haar verdediging was met van een aanval was — met name bij Mevrouw Baiz — weinig te merken. Geen wonder, dat het einde met 6—0, 6—1 kwam voor Mexico.

De heren.

Ook de dubbel van de heren ging niet naar wens, al staat buiten kijf, dat de Panamezen, tegen wie Chumaceiro en Victor Henriquez speelden, aanzienlijk sterker waren. Met name de taaie Stewart bleek „onneembaar”. Zijn serves en smashes waren van een zodanige kracht en effect, dat zij niet zelden paniek onder onze spelers te weeg brachten, te meer, daar Stewart een linkse speler is, waardoor hij het effect anders uitvalt.

Stewarts partner, Eleta, speelde iets rustiger en was minder gevaarlijk. Hoe overrompelend de Panamezen optraden bleek in de eerste vijf games: zonder noemenswaardige moeite brachten zij de stand op 5—0, waarbij de eerste game bovendien lovegame was. Door ongecontroleerd slaan — waaraan de Panamezen zich nogal eens in hun overmoed bezondigden — zagen Chumaceiro en Henriquez kans een tegenpunt te maken, doch de volgende game had Panamá zich weer hersteld (6—1).

In de tweede set bleef het Panamese overwicht gehandhaafd, al kwamen onze tennissers er iets beter in. Zij gingen zelfs gelijk op met hun rivalen, namens eerst de leiding 1—0 en vervolgens ging het: 1—1, 2—1, 2—2, 3—2, 3—3, waarna de zesde game verscheidene deuces, welke door een foutieve slag van Henriquez in het nadeel van Curaçao eindigde, eindigden.

Ongestoord bereikten de Panamezen 6—4. De verbetering, welke in de tweede set haar intrede had gedaan, handhaafde zich in de derde set. Opnieuw nam Curaçao de leiding, doch na een regen van wederzijdse smashes werd het 1—1, 2—1 en 3—1. Weer zetten Henriquez en Chumaceiro en weer hadden zij succes: 3—3. Hier stokte het echter. Mede via een lovegame eindigde deze derde en laatste set eveneens ten gunste van Panama (6—4).

Gemengd.

De hedenmorgen gespeelde wedstrijd, gemengd-dubbel, ging tussen Elaine da Costa Gomez-Chumaceiro en Mejuffrouw Pietri-Carlos Lopez. Curaçao won de eerste set met 6—3; doch de grotere snelheid en het uithoudingsvermogen van de Venezolanen gaven tenslotte de doorslag (3—6; 2—6).

CUBA LEIDT BIJ DE ATHLETEN.

BARRANQUILLA, 13 December: Hedenmiddag om 15 uur was de stand van de athletiek, gerekend naar het aantal gewonnen punten, als volgt:

Cuba	73 pt.
Porto Rico	64 pt.
Jamaica	39 pt.
Mexico	37 pt.
Trinidad	24 pt.
Panamá	24 pt.
Guatemala	15 pt.
Venezuela	8 pt.
Curaçao	7 pt.
Colombia	3 pt.
El Salvador	0 pt.

ARUBA LANGS DE LIJN.

BARRANQUILLA, 13 December: Teneinde misverstanden te voorkomen hebben de Arubaanse supporters zich thans op duidelijk herkenbare wijze van hun Curaçaose sportbroeders en -zusters onderscheiden. In plaats van een oranje-rood-wit-blauw met Curaçao tooien zij zich nu met een speciaal te Barranquilla vervaardigd embleem. Het is rood-wit-blauw en er staat Aruba op. Beide zijn hart-vormig. Hoe meer schilden en kleuren hoe liever. Straks komen de Bonairianen ook met een schild. Het buitenland zou eens mogen denken, dat we één waren!